

Sygn. akt II KK 393/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **R. P.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 grudnia 2019 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońcy skazanego R. P. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 12 czerwca 2019 r., sygn.. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt XII K (...), którym został on skazany za dwa zarzucane mu czyny, za które wymierzono kary jednostkowe i orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

W złożonej kasacji podniesiono zarzuty obrazy prawa procesowego oraz sformułowano wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego R. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątku od zasady, w myśl której postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne (art. 9 k.k.w.). Przełamanie tej reguły i skorzystanie z instytucji wskazanej w art. 532 k.p.k. jest wprawdzie możliwe, jednakże uzależnione jest szczególnymi względami, pozwalającymi na uznanie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, czego obrońca nie wykazał w dostateczny sposób. Praca skazanego nad poprawą stanu zdrowia psychicznego i fizycznego, jego osobowość oraz pogorszenie sytuacji materialnej, co we wniosku podkreślił obrońca, nie stanowią okoliczności przekonujących o wyjątkowo dolegliwych dla skazanego skutkach. Stan zdrowia można bowiem monitorować w warunkach zakładu karnego, ewentualnie skazany może skorzystać z odroczenia wykonania kary czy też z przerwy w karze, natomiast pogorszenie sytuacji materialnej jest naturalną konsekwencją nieuchronności odbycia orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności wywiedzionej kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.